

[Poulsgaard]

der driver en avis, eller dem, der driver Aktuelt, og alle de andre dygtige bladfolk, vi har. Men hr. Søren Hansen vil ikke være med til det. Det er der ikke noget at gøre ved. Det må vi så leve med.

Nu er jeg ikke så optimistisk, som den konservative ordfører var. Vi kan ikke fravriste dem monopol, det ved vi godt. Men jeg er da meget glad for den pæne modtagelse, vi fik fra de konservative, og i og for sig også glad for venstres modtagelse. Der er bare det fortvivlende ved det, og det ved venstre godt, at dengang der virkelig var en chance i dette folketing, dengang vi havde flertal, da ville venstre ikke være med. Da stod venstre af vognen, men det er da godt, de er kommet på andre tanker. Det kan vi da glæde os over. Men det var synd, for vi kunne have brudt det monopol og skulle have brudt det.

Produktiviteten i Danmarks Radio vil jeg slet ikke komme ind på, for sammenligner man med Schweiz, så skal det nok falde ud til Schweiz' fordel. Men her har vi det danske foretagende DORA, der er utrolig, når hun altså vil. Ja, Danmarks Radio har noget af verdens mest avancerede teknik, den har også verdens største licens og største personaleforbrug, men det, der kommer ud af det, kan vi ikke rigtig være tjent med længere.

Nu blev der sagt, jeg tror, det var af venstres ordfører, at de lige godt ikke var så slemme derude i Danmarks Radio. Jeg ved ikke, om hr. Øllgaard har læst Dråben, et personaleblad, der lige er kommet i dag; næ, jeg vil heller ikke anbefale nogen at læse det, for det går på ligestillingskvotienter og sådant ævl, som man sidder og beskæftiger sig med derude. Vi halter så enormt efter på medieområderne i forhold til Sverige, USA, Schweiz, Holland, Finland og alle andre steder. Det eneste, vi ikke halter bagefter med, er personaleforbrug og licens. Derfor var det jo kedeligt, at der er så lunken en interesse for det. SF gider jo slet ikke gå op på talerstolen. Det ville jeg såmænd heller ikke, det kan jo ikke betale sig, for de har jo magten lige godt i Danmarks Radio.

Man kan også beklage sig over den måde, folketingets forhandlinger bliver ført på. Man bruger en hel uge til at diskutere en hashklump i Nordisk Råd, så vi andre ikke kan komme til at bestille noget herinde. I stedet for kunne man have beskæftiget sig

lidt med Danmarks Radio, men foreløbig må vi da sige, at vi har hørt to partier, der var positive. Det er da et fremskridt, men socialdemokratiet har jeg ingen som helt tro og håb til. Det viste jo også ordføreren her. Jeg forstår det simpelt hen ikke, for hvis der nu er en bøvet pædagog, der påpeger urimeligheder, og siger, det er forældrekrav, det er børns ønske, så står man på tærerne af hverandre for at stille lovforslag for at komme disse betrængte grupper til hjælp, men når det er Danmarks seere og lyttere, det drejer sig om, så viser enhver opinionsundersøgelse, der har været, at der er et stort flertal for at bryde dette monopol, men det vil man ikke. Jeg forstår det stadig væk godt.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Bare til hr. Poulsgaard. Det er såmænd ikke, fordi vi i al almindelighed ikke gider gå på talerstolen, når det drejer sig om radio og TV, det gør vi i høj grad, men vi gider ikke blive ved med disse spildte Guds ord på Balle Lars; derfor holder vi os tilbage.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Ærlig talt, jeg har ikke så store tanker om SF, men jeg havde faktisk forestillet mig, at SF også respekterede demokratiets spilleregler, og demokratiets spilleregler siger altså, at mindretallet også har lov til at være her. Og der er så stort et mindretal i dette folketing, der ønsker dette monopol brudt, at det ikke er spild af tid.

Arne Melchior (CD):

Må jeg ytre den mening, at det også hører med til demokratiet, at man har lov at holde kæft, når man har lyst til det. I øvrigt er jeg ikke rigtig klar over, hvem der kender Guds ord, og hvem der er Balle Lars i denne forbindelse.

Men jeg skal da sige nogle aldeles, jeg vil ikke sige ugudelige, men almindelige dødelige, menneskelige ord om dette forslag, som vi ikke vil bebrejde fremskridtspartiet at man genfremsætter, selv om man ved, at der ikke er mulighed for vedtagelse endnu. Var tiden inde, ville vi ikke stemme lige for dette forslag, lad det være sagt med det samme.